

რედაქცია

თბილისის პრინციპალი... ბელის-მრწამსი... დროების უსანი...

დროება

უსანი განსახლება

დროის მსახურით, მხოლოდ 1 კაპ... უსანი განსახლება... დროების უსანი...

გამოდის ყოველ-ღვე ორშაბათს ბარდა

ცალკე ნაწილი უსანი განსახლება... დროების უსანი...

ნახმარ ფლის ხელის-მრწამსი.

დროების უსანი, ე. ი. 1 იელინიდან 1882 წლის დამლევიდან „დროება“

ღირს გაგზავნით 5 (ხუთი) მანეთი

ბელის-მრწამსი მიიღება: თბილისში — გადავინის პრინციპალი, თ. ივ. კ. ხელის სახლებში, გლეხის ქვემოთ.

ბელის-მრწამსი

ბელის-მრწამსი 7 იელინი... გადავინის პრინციპალი... დროების უსანი...

მოყვარე და ყოფილი კაცები, მეტად მეტეში.

დანიშნული არიან რევიზიისათვის არხმანდოტნი: ბრაგოლ, კ. საროის და მ. კარი.

ვერელები სწივან, რომ ფიქტის სტანტოვამ გამოტანონ ნაგავთითქმის ზედ ქუჩაზე და ქუჩის წაბრებზედ ჰყრიანო და ამისაგან ასეთი საძაგლოდ სუნია დამდარი, რომ, თუ ამ ზეზულში ქალაქს გამგებამ ყურადღება არ მიიქცია ამას და არ გაასუფთაებინა, უტკველი ახლო მახლო მცხოვრებლებში ავად-მყოფობა რამ გაჩნდებო.

ჩვენს ვაზეთში იყო ამას წინად ნათქვამი რამდენიმე სიტყვა ერთს მლიაროვას შის ხებ, რომელიც დაირება ბაზარში, ეჭრობაში ერეო, თუმცა ამის უფლება არა აქვს; ამ დღეებში იმას ეთქვას ვითომ მეტურეებისთვის: „წადით, როგორც თქვენმა ხმ ლმა გაგიკრასთ, ისე გაჰყიდეთო!“ მ. ბ. მლიაროვი იყო გუშინ ჩვენს რედაქციოში და გვითხრა რომ თქვენს რეპორტიორს კარგად არ უფონია ჩემი სიტყვებიო, მე ვეწხუებოლო მეტურეებს, რად ჰყდათ ასე ძვირათო და როდესაც მითხრესო, რომ ნაკლებად გაყიდვა არ შევეცილიათ, მაშინ მე ეს სიტყვები ვუთხარიო: „მაშ როგორც თქვენი ხმალი გაგიჭრით, ისე უნდა გაჰყიდეთ რაღაო?“

მეთაისიდან შემდეგ ამბავს გვატყობინებენ: მათს იქაურს მცხოვრებს მზარეულად ჰყავდა სოფელი ბიჭიო. ბატონს ქურდობა შეუწყამებია ამ მზარეულისათვის, რომელსაც ამის შემდეგ აღარ მოუნდომებია იმასთან დადგომა და გამოსულა ამის სახლიდან. ბატონს პოლიციაში უჩივლია, 4 ამ თვეს, როდესაც პოლიციელებს დაქირათ ეს ბიჭი და პოლიციაში

მოჰყავდათ, გამოექცა ამით რომის-კენ და პარ-და-პარ წყალში ჩავრდათ. მეორე დღეს ეს ბიჭი დამღრჩვალი ნახესო.

დროების უსანი-კორუმპციონდენსია

ს. საბარაშო, 25 იელინი. ამ მშვენიერად აღყვავებულს მთასა და მინდორს რომ ვუყურებ, უნებლიედ მაგონდებიან ზოგიერთი ბატონები „ნანახსა და გაგონილის“ და ნატრობ: სად არიან, რომ თვალს არ გადავლენ ამ ბუნების სიუხვეს და, აღტაცებულნი, არ ვაჰვანებიან სადაცა ვერ არს, ჩინოენიკურს მოხსენებას: ყოველიფერი კარგადა და ჩინებულად იმყოფებოა: თივისა და პურის მოსავალი უხვია, ღვინოსაც კარგი პირი უჩანს, ღებო, ბანკი და ალექსანდრე სხვედაძეც ისეა აქვსთ აქაურ მცხოვრებლებსა, — იმის მეტი აღარა დასჭირდებოთ-რა ამით — დასხდნენ და ქეიფი გასწიონ...

მაგრამ, სამწუხაროდ, ჩვენი სოფელიური ცხოვრება ძნელად შეჰპარდება ბუნების სიუხვეს: ამ ცხოვრების გარემოებანი ისე ძლიერი არიან, რომ, რაც უნდა უხვი მოსავალი იყოს, მაინც სუსტია მათი დაჯანბისათვის, რომ მუშა-მწარმოებელს ერთი თივისუფლად ამოასუნთქებინოს და წალმა-უკულმა ნაწარმოებმა საზოგადო დაწესებულებებმა — დებომა და ბანკმა და მეგობრებისაგან ლამის მაცხოვრად ცნობილმა აქაურმა მასწავლებელმა სხვედაძემ, მართლა შეიძლონ იმდენად წარმართვა ჩვენს ხალხის ცხოვრებისა, რომ კაცმა გაბედოს თქმა: ჩვენი ხალხი ახლა კი აღამიანური ცხოვრების გზას დადგაო.

ამის მიზეზები მრავალნი არიან, რომელთა სათვითად გარჩევას მე აქ არ შევებები; ვიტყვი მხოლოდ, რომ ჩვენი სავარჯჯოსი და მის მეზობელი სოფლების ცხოვრება ისე არ მიმდინარეობს და დაწესებულებანი ისე არ მოქმედებენ, რომ შეეძლოსთ აღტაცებაში მოყვანა კაცისა, როგორც მოჰყავს ზოგიერთი მეზარეულ-გამელეული კორუმპციონდენტები. ამ საგანზედ ლაპარაკისთვის ახლა არა მცალიან, და თუ არაინ დამასწრო, კვლავ იქნება ესთქვა რამე. ახლა კი ამ წერილით იმაზედ მინდა მოვახსენოთ რამე, რაც ამ ქვედა აწუხებს ჩვენს სოფელს თავის მეზობელი სოფლებით.

სხვა ცუდ ეკონომიურ გარემოებათა შორის ერთი ცუდი გარემოებაც ისა აქვსთ ჩვენ სოფლებს, რომ მეზობელად ჩაჩხარული ჰყავს ერთგან

თათრები, რომელნიც ყაჩაღობითა სცხოვრებენ, და მეორეგან მალაკები, რომელთა ხელობა განსაკუთრებით აღებ-მეციემობაა. თათრებისაგან ყაჩაღობა ახალი ამბავი არ არის, ამაზედ ხშირადაც უჩივლიათ და ბევრიც უწერიანთ აქაურებს, და იქამდისაც მივიდნენ, რომ მთავარ-მმართველს, სხეთა შორას არზით სთხოვეთ ამ თათრების შეკავება და თითქმის გადასახლებაც. მაგრამ მე ის მაკირავებს, რომ ამ მალაკებზედ კი არაფერია ნათქვამი ჯერ, და არც იმ თხოვნაშია მოხსენებული, თუმცა ესენი თათრებზედ არა-ნაკლები ყაჩაღები და მტაცებლები არიან აქაური მცხოვრებლებისათვის.

ამ ორი ხალხის მტაცებლობაში ის განსხვავებაა მხოლოდ, რომ თათარი ღამე იტაცებს — საქონელს, და მალაკანი კი დღე ყაჩაღობს — მინდორს მტაცებლობს. მაშით უფრო აუტანელია ამის მოქმედება, რომ ყაჩაღი, ავასაკი არ ეთქმას ამას კონონის ვნითა, რადგან ამ ყაჩაღობის დროს მალაკანმა ყველა საჭირო წესებისა და ფორმების აღსრულება იციან და მამასადამე მალაც ხელში უჭირავსთ ხოლმე...

პატარძელ-ბერთუბანს, სავარჯჯოს, ნინო-წმიდას, ბიორგი-წმიდას და ანთოკს ერთი მინდორი უჭირავსთ, რომელიც ორ უთანასწორო ნაწილად არის გაყოფილი; ერთს ხმარობს საერთოდ პატარძელ-ბერთუბანი და მეორეს, აგრეთვე საერთოდ დანარჩენი ოთხი სოფელი.

ზედ ამ მინდორის მიწაზედ არიან დასახლებულნი მალაკები და სახმარებლობაც მოჭრილი აქვთ ორივე მინდორის ნაწილიდან და მომეტებელი ნაწილი კი სავარჯჯოს მინდორისა. ამ მალაკების სოფელი მალხაზოვკაა, მცხოვრებნი ოთხმოც კომლამდის იქნებიან. მეურნეობისა ბევრი არა გავეგებათ-რა და ამ გაუგებლობას ხელს უწყობს მათი ადგილმამულიცა — არც მეზობლობა მათში, არც მეზობლანობა; ხენა-თესვა მცივრედი აქვსთ; უმთავრესი ამათი ხელობა თიბება და ამათი აღებ-მეციემობის საგანი — თივაა. თივით ვაჭრობა მით უფრო სასარგებლოა იმათთვის, რომ თითქმის ყველა იმათგანს რამე კენშირი აქვს ტფილისის მეფათონე მალაკებთანა.

მის მალაკები თივანთ წებით რომ არიან აქ მოსულები, ნემეცებსა-ვით; არამედ მთავრობისაგან არიან გადმოსახლებულები მართლმადიდებელი სარწმუნოებისაგან განდგომილობისათვის დასასჯელად. როგორც

დღიური

დღიური... რომ ამ ქვედა... დროების უსანი...



საზოგადოებრივი მკვლევარების

საზოგადოდ სასჯელში მყოფს კაცსა აქვს თვისებად — ესენი არიან თამაშნი თაგებლობადის და თავის ნებანი — დამნაშავეობადის. ამას გარდა ზოგიერთი უპირატესობის მიზეზით უფრო წათამამებულნი არიან, როგორც ხასიათად სჭირს ამ გვარს ბრწყინა და გაუზრდელს ხალხსა.

აშკარაა რა მეზობლობა უნდა ჰქონდეს ამ ხალხს ჩვენ მუშა-მწარმოებელ სოფლებთან. მეთ გადმოსახლებილგან აქამომდე წელიწადი არ გავა ისე, რომ სადავიდარაბო არა ჰქონდეს და ცემა-ტყევა არ მოუვიდესთ რომელიმე შემოხსენებული სოფლების მცხოვრებლებს ამ მალაკნებთანა, და სულ იმ მიზეზით, რომ ისინი მუდამ ამ სოფლების მინდორში გადადიან და ხან ჰხენენ, ხან სთიბენ და ხანაც საქონელსა მწყისან. არ იქნა ვერაფრით ვერ მოუღეს ბოლო ამ მტაცებლობას, როგორც ვერ მოუღეს ბოლო თათრების ქურდობასა. მაგრამ მალაკნებმა წელს უფრო დიდი ოინი უყვეს საგარეჯოსა და ნინო-წიძას (იმას კი აღარ ვიხსენებ, რომ ორასი დღის მიწა პატარძელისა მოხნეს). ოინი ფორმების დაკვირვა, კანონიერი ოინი. მთელი სამოცა ოთხ-კუთხის ვერსი სათიბი მინდორი ჩაიგდეს ხელში საგარეჯოსი და მის მოზიარე სოფლებისა და მით მოსტაცეს ამ სოფლების გლეხობას ათას თუმანზედ მეტი.

ამის მიზეზად შეიქმნა ბიორგაწმიდის მამასახლისი, რომელმაც, როგორც სოფლის მოთავემ, გაჰყიდა, მითომ თავის სოფლისთვის მოჭარბებული მინდორი, რადა თქმა უნდა, სოფლის დაუკითხავად. ნსყადობის წერილში, რადგან ფული სოფლისა უნდა იყვეს, სულ, როგორც ამბობენ, ოც-და-ცხრა თუმანი მოუხსენებიათ და ორი ამოდენაც კიდევ სხვა, თურმე ჯიბისაკენ უკრავს. ეს აუცილებელია, რადგან სოლომანა აღათანგაშვილმა (ზოდერძოვმა) ყველაფრის ფასი კარგა იცის და სხვის სწავლება არ დასჭირდება.

ამას გარდა სოფელმა დაჰკარგა ბევრი შრომა და რაც უსიამოვნობა და ცემა-ტყევა გამოიარა — ის კიდევ სხვა არის. მალაკნებმა თავიანთი არა იციან-რა: ვისთვისაც მოესწროთ ამ გასყიდულ მინდორში, სულ ცემა-ტყევით გამოიფრკათ იქილამ, და ერთი გლეხი კიდევ ეწამებიათ, ფურგონზედ მიეკრათ ხელ-ფეხით, ბუზებმა შეჭამონო; — საბრალო ძლიერს გამოჰქცევადთ, მაგრამ მაგიერად, მუშისთვის მოგროვილი ოცა თუმანი, ქუდში შენახული, დარჩენოდა იქა.

(დასასრული სვალ)

წერილები რედაქტორთან.

ზაზეთს „შრომაში“ მე-24 №-ში წაფიკითხე შენიშვნა ხობის მონასტრის იერომონახის ძალისტრატეი, შესახებ იმავე მონასტრის წინამძღვრის არხიმანტრიტის ბენიამინისა. რადგან ეს შენიშვნა მხოლოდ უ-

რის ძიებიაგან არის წარმომდგარი, ამისათვის, როგორც დწერილებით მათის გარემოების მკოდნე პარმან, ნება მომეცით, გამოვცხადო, თუ რაში მდგომარეობს ძალა და მიზეზი ამა შენიშვნისა.

მღვდელ მონაზონი ძალისტრატე სწერი: საქართველოს ძველ ეკლესიათა შორის ირიცხებაო ჩვენი ხობის მონასტერიო სამეგრელოში, თეოსის ძველის შესანიშნავის შენობით და მხატვრობით, ძვირფას ხატებით და სხე. ამ მონასტერში მსახულა წელს 23-ს მაისს მწერალი ფრანცუზი მურარიე გამოსაკვლევად ჩვენი ქვეყნის სიძველეთა, აუღია სურათი, როგორც ეკლესიის, აგრეთვე ხატთა და შენობათა. მაგრამ ვითომ მას შეხვედრია ერთი ფრიად შესანიშნავი სამწებარო გარემოება: ამ მონასტრის მამ წინამძღვარმა და მონასტრის კრებამ ვერ წაუკითხეს ხუცური და მხედრული ქართული ხატებზე წარწერილობანი; ამ მწერალს მე შევხვდით დაბა ზუგდიდში, პრინცი სასახლეში, და გაცნობის შემდეგ ეს გარემოება მიამბოო იონა მეუწარგიას თარჯიმნობით, დიდად სწუხდა უქონლობას ამა ძველთა წარწერილობათა და თან უკვირდა, რომ სასულიერო პარმა და მერკეთ წინამძღვარმა თავისი დედენა ვერ გადასცაო და მე მთხვა გადმომეწერაო. წამოვედი მონასტერში და ხელ-ყავე გადმოწერას წერილობათა, მაგრამ მ.მ. წინამძღვარმა იწყინა და არ მომცა ნება გადაწერისაო. მე მქონდაო უწინდელი ჩემგან გადმოწერილი და ამ საშუალებით შევასწორე, გადავწერე და გაუგზავნე ხსენებულს მწერალსო. აქ და ძქნს, სამწებაროაო ის გარემოება, რომ მამა წინამძღვარმა, არხიმანდრიტმა ბენიამინმა, ვერ წაუკითხა და ვერ გადასცა მას ხუცური და ვერცა მხედრული ქართული და ამ ნაირად შეგვერცხვიანო... მივაქცევე ვისიც რიგია იმის ყურადღებასო, რომ კვლავ არ შეგვხვდეს ამისთანა სასირცხო საქმე და არ დაგვზახონო.

იერომონახმა ძალისტრატემ რომ დაამტკიცა ამ შენიშვნით ხობის მონასტრის წინამძღვართან დიდი შური, ამას ისევე თავის წერილი ამტკიცებს, ამტკიცებს ისე ცხადად, როგორც თვით ძალისტრატეს დაუშტკიცა იმის წინამძღვარმა და ერთობ მონასტრის კრებამ ბევრი მღვდელ-მონაზვნებისათვის შეუხაბამა ქცევა, რომლისთვისაც ყოვლად სამღვდელო იმეცთვის ებისკოპოსის ბაპრიელის გადაწყვეტილებით უკვე მოშორებულ უნდა იქმნეს იგი ხსენებულის მონასტრიდამ. ეს შენიშვნა რომ მტრობით არის შემდგარი, იმას კიდევ შემდგომ მიზეზები ამტკიცებს.

1) მუ დიდი ხნიდამ ჰქონდა გადაღებული იმ წარწერილობათა პირი, რომელიდამაც გადაუწერია, გაუსწორებია და გაუგზავნია სწერალთთვის, მამ რად აწუხებდა წინამძღვარს, როდესაც იცოდა, რომ წინამძღვარი მას ვერ მიუშვებდა ძვირფას ხატების გან-

სახილველად? საუბრებო და უდვილი არ იყო, რადგან ჰქონია გადაწერილი, პირ და-პირ იქედამდე გადაელო და გაეგზავნა? მაგრამ ეს მოქმედება წინაღვე განზრახულობით არის შემდგარი მოსახდენად შფოთისა.

2) შრანცუზის მწერლისათვის მონასტრის წინამძღვარს, როგორ უნდა აეხსნა ის წარწერილობანი, როდესაც ერთს მეორესი ენა სრულიად ვერ გაეგებოდათ? შთარჯიმნოთ ავტორს ხომ ვერ გაუგია ზუგდიდში იმის ენა და იქ ხობის მონასტერში მეუწარგია რომ არ დასწრებია ეს ცხადია. აქედამ ის არ გამოდის, რომ სხვა ენის უცოდნარობისათვის, წინამძღვარი თავის კრებით იყვეს უცოდინარი ქართულის წერა-კითხვისა.

3) ამ სამი ოთხი წლის ხობის მონასტერში წინამძღვრად მყოფობაში არხიმანდრიტმა ბენიამინმა, ცხადად დაანახ საზოგადოებას ბევრითად აღსრულება თავის თანამდებობისა: საშინელ აზრებაში მიღწევილი მონასტერი განაახლა, ყოველ გვარი ნაკლულე განება მონასტრისა მოიყვანა წყობილებაში, ასრულებს სამღვთო მსახურებას ისე, როგორც შეესაბამება წინამძღვარს და ბერს, ყოველთვის მოუსვენლად ზრუნავს მონასტრისათვის, რისთვისაც წრეულს ებოძა მას ორდენი წმ. მოციქულთ თანასწორის პნასი II ხარისხისა; ეს არხიმანდრიტი იმერეთის ყოვლად-სამღვდელთა მამარიელს ჰყავს სახეში ერთ-წარჩინებული არხიმანდრიტად თითქმის მთელს ეპარხიაში.

4) სიძველისაგან თითქმის ნახევარ მოშლილის თავისუფლად ამოუკითხლობა (მართლაც რომ ისე ყოფილიყო) ძალიან სასირცხოდ მიანჩია ი. მ. ძალისტრატეს და ითხოვეს, ვისიც რიგია იმის ყურადღებას, რომ კვლავ არ შეგვხვდეს ამისთანა სასირცხო საქმე და არ დაეიძახათო. საკვირველია, რად უნდა იყვეს ეს იერომონახი ყოველთვის შფოთში გახვეული, როდესაც ეს შფოთი მას მუდამ სასჯელსა და სამართალს ქვეშე აგდებს. მე მგონია, ეს უფრო შემარცხვენილია კაცთა, ვინემ გამხმარი კაცის შუბლზედ ხაზების ამოუკითხველობა.

ისიდარე შიოს-ქეოსსავა.

უცხოეთი

(გაზეთუბადან)

მეზიობა. მთელი ქვეყნის ყურადღება ამ ქამად მიქცეულია მეგობრებზედ, რომლის უმთავრეს ქალაქს ალექსანდრიას მიადგენ ინგლისის სამხედრო ხომალდები და ყუმბარებს უშენენ. ჯერ-ჯერობით არც ერთი სახელმწიფო არ გამოგსარჩლა მეგობრებს. მხოლოდ მსმალეთის უცხო ქვეყნების მინისტრმა კი აცნობა ოსმალეთისავე ელჩს ინგლისში შემდგევი: „მე ვაცნობე ლორდ-დეფჭერინს, რომ, სანამ ჩვენ რაიმე გარდაწყვეტილებას დავადგენდეთ მეგობრებს საქმეების შესახებ, ინგლისის სამხედრო ხომალდებმა საროლა არ

დაუწყონ ქვეყნის მშენებლობა და უფროსი გაიგეთ, რომ ინგლისის კაროს უკვე გაუმართავს სრულყოფილად ნავთ-სადგურებზედ გარემოებამ ერთობ ცუდი შთაბეჭება მოახდინა ჩვენზედ. ამის გთხოვეთ წარუდგინოდ ლორდ-დეფჭერინს (ინგლისის უცხო ქვეყნების მინისტრს) ენერგიული წინადადება რომ შეაჩერონ ბრძოლა.

ლორდ-ბრენვილს პასუხი მიამხედ, რომ თვით პორტამ ძალიან კარგად იცის, თუ რა გარემოებები აიძულა ინგლისი, რომ მიეღოს ხელის ჩომები მეგობრებში და ეს ზომების უკუ-ქცევა კი გვიან ლადა.

— შაზ. „თიმს“-ში სწერია, სამმა წარმომადგენელმა მეროპიათაერეს სახელმწიფოთა მოიწონებლის მოქმედებაო მეგობრებში. — უცხო ქვეყნის გაზეთებში რებთან, იტალიის ქალაქს ნეაპოლ აურბეგელი ხალხი გარდაღისო მტედამ — ალექსანდრიიდა. მით ყოველ დღე მოდის ხომალდ მოჰყავს დაშეულო და დაღატაკებული ხალხი, რომელთაც იტალიის მთებლობა სხვა-და-სხვა ღონის-თუხენს.

— ძალაქი ალექსანდრია საცოდასანახობას წარმოადგენს. მანთაფლებულ ტუხადებმა, რამოდეკუთხეში გაუჩინეს ცეცხლი და ლი ქალაქი იწვის. მცხოვრებთავს შევლიან და გადიან ქალაქრეთა მეროპიელების უბანი სულ ქცეულია და ასამდი ევროპიელთა ქლექტილი.

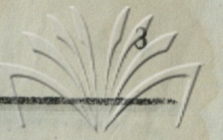
— მითონ ქედივი არ იციან მე, სად არის ამ ქამად.

— მეგობრებებმა რამდენჯერ მოაფინეს თურმე შერიგების დომეგრამ მიზნად მხოლოდ ის ჰქონდა რომ თავი ჯარისათვის ქალაქგარეთ გასვლის დრო ეშოვნათ. სადგურები მიტოვებულა. შარული უწესოება ჰსუფევს.

— შარალო ხმებმა გამოიწვე შეტაკება ინგლისისა მეგობრებ რომ ვითომ მეგობრებ სიმეგრეებზედ და სუფხის არხის დაჭერას ქობდეს, და ამ ხმებმა შეეძლო რომ ქალ. ალექსანდრიაც და სუფხის არხიც ინგლისის დაწინოს.

— აღმირალ სეიმურს, რომ დანიშნულია მეგობრებში გაგზავნი ინგლისის ჯარების უფროსად, ლია ინგლისიდან შემდგევი ცარადგანაც მეგობრებები წინადადებას აღარ იჩენენო ნულარ დაწინაფეთ-სადგურებსაო; ეცადეთ მშობიანური მოლაპარაკება გამოიქვქედიეთან, ისევე აღადგინეთ ამილება და ალექსანდრიაში წესი მაგრამ, თუ კი საქროება მოიბეშევილით გაასხათ ჯარი და მეგობრები ნაპირას მხოლოდ პოლიცემიზნით, — წესიერების დასაცვადა.

— შრანც, გაზ. „France“-ში რებთან ალექსანდრიადამ: „შემიძლია დაგარწმუნოთ ამ უქანასკნელ დღებში ეგობრებში“



სასარგებლო მიზნებზე არ მიუციათ ინ-
სტიტუტებისათვის, რომ ეს უკანას-
კნისი ეს მტრულად მოექცნენ
თ. არავითარ ახლად შეარაღება
სამხარებების აგება არ მასვლიათ
თავში. აღმირალ სეიმური კა
ლოდება მინცი, როგორც ვტყობა,
ამე მიზნებს.

სახელმწიფოთა წარმომადგენელთ
გორც ვერ ვაუგათ, რად მიილო
ნებისმა ესეთი ზომები. ამბობენ, ეს
არეობება ალბად მსმალეთს გამო-
ბიძგებს ხელს და უნებურად შერეეს
საქმეში.

— მკობტეს საქმეება მეტის-მეტი
ურადდება მიიქციეს მასხარისა, რომ-
ლისათვისაც სუფის არხი ერთ უმთავ-
რეს საჭირო ვაზთაგანს შეადგენს.
მანის მმართველობა გაკვირვებუ-
ლია, რომ მერობის სახელმწიფოთა
არ დაეითხნენ მას ჯერაც მკობტეს
საქმეების გარდაწყვეტაში.

პეტროვის თხოვნით „შრომის“
მხარეობა გამოვხატეთ ეს
ქვემო-მოყვანილი წერილი:

**ნიკოლოზ ბასარიონის-ძის ღმრ-
დაბერიძის პასუხად.**

მთი უმთავრესი და უკეთესი სა-
შუალებათაგანი, რომელიც კაცობ-
რიობას გამოუჩინებს აზრთა გზიარე-
ბისათვის და სხვა-და-სხვა იდეათა ხალ-
ხში გავრცელებისათვის არის უცი-
ლოდ ბეჭდვითი სიტყვა. მხლანდელს
ღროში რამდენი დღე და საათი გა-
დის, იმდენი უფრო და უფრო ვრცელ-
დება იგი: იმას ვაპყეს ხალხში სი-
ცოცხლე, ცივილიზაცია, პროგრესი;
იგი სკოლასავეთ ზღის ვრს, უჩვენებს
მას მის ღირსებასა და ნაკლულევა-
ნებას, განამხრეებს კეთილისა და
სასარგებლო მოქმედებისათვის და
ჭეშმობს ტყუილსა და უსამართლობას.
ბეჭდვითი სიტყვა წარმოადგენს სარ-
კეს, რომელშიაც თვალ-საჩინოდ გა-
მარჩება მთელი ცხოვრება ხალხისა,
მისი წარსული, აწმყო და მომავალი.
იგი ჰკურნავს სნეულს ორგანიზმს
საზოგადოებისას, აღმოუხერის ძირია-
ნად იმ სენთა, რომელთაც წარმწყ-
მდელი გავლენა აქვსთ ვრის ცხოვ-
რებაზედ, მის წარმატებასა და გან-
ვითარებაზედ. ამისათვის ცხადია, რომ
ყოველი კაცი, რომელსაც კი ესმის
ბეჭდვითი სიტყვის მნიშვნელობა, მი-
სი კეთის მოქმედებითი გავლენა ხალხ-
ზედ, — უნდა პატივს სცემდეს მას;
რომ ყოველი პატიოსანი კაცი, რომ-
ელსაც კი სურს თავის ხალხისათვის
კეთილი, მოვალეა დააყენოს ეს ბეჭ-
დვითი სიტყვა იმ გზაზედ, რომელმა-
ნაც აუცილებლად უნდა მიგვიყვანოს
ჩვენ ხალხის ბედნიერებისადმი, მას ზე-
ობითის და გონებითის განვითარები-
სადმი. მაგრამ თუ ჩვენ გარდავდით
ამ გზიდან, თუ ჩვენ შეუცვალეთ
ბეჭდვითს სიტყვას თავისი პირ-და-პირი
ღანიშნულება და წაიყვანეთ შემც-
დარ გზაზედ, გზაზედ პირადის ინტე-
რესისა, პირად მისწრაფებათა და მიზ-
ნათა, იგი მაშინ დაჰკარგავს თავის

სასარგებლო მნიშვნელობას და შეიქ-
ნება გამატარებელი ბინძურისა და
წერილობისა ინტერესებისა, რომელ-
ნიც ჰრეყნიან ცხოვრებას, შევინე-
ბენ ადამიანს და მის კეთილ-მო-
ბილს გრძობას. ბეჭდვითი პოლემიკა,
პატიოსნად და გონიერად დადგენილი,
ყოველთვის უფრო მალე მიღწევს
ღანიშნულს მიზანს: იგი ემსახურება
აზრთა გზიარებას, იდეათა განმარ-
ტებას, ქვეშაობების გამოაშკარავე-
ბას; იგი ამხილებს ყველა იმ ნაკლუ-
ლევაზედას, და ბოროტ-მოქმედებას,
რომელთაც ხელმძღვანელობენ ჩვენი
საზოგადო მოქმედნი თავიანთ სხვა-
და-სხვა მიზანთა მისაღწევნელად. მრ
მხარეთა ბრძოლა გამოაჩინს ქვეშაობი-
ტებას, ამ ბრძოლით გამოიცინობა ყო-
ველი მოქმედი, მისი შეხედულება და
მისწრაფება, რომლისაც მხედველო-
ბიშია ხალხის სარგებლობა ანუ ვნე-
ბა. მიმეორებ ყველა ეს შეიძლება
მიღწეულ იქნეს მხოლოდ გონიერო-
სა და პატიოსანის პოლემიკით, იმ
პოლემიკით, რომელიც ჰქობობს
და სცილობს კიდევ ხალხს სარგებ-
ლობა მოუტანოს. მაგრამ პოლემიკა
თუ ღანძღვად ვახდა, თუ ქვეშაობი-
ტების გამოჩენისა და რომლისავე საქ-
მის გარემოებითა განმარტების მაგიე-
რად ერთი მხარე ტალახს უხერის
მეორეს, პატრეს არ სცემს მის პიროვნე-
ბას, არ ზოგავს იმის კეთლს სა-
ხელს, მაშინ ბეჭდვითი სიტყვა იქე-
ლება ტალახში, იგინება იგი, მებრ-
ძოლე მხარეები ხდებიან ქუჩის ბიჭ-
ბუჭებად, ბაზრის მოფარდულებად.

მე არ შემეძლო, ეს ქვეშაობტება,
ყველასაგან აღსარებული და თქვენ-
განაც, ნ. ლობაძეძე, ვგონებ ცნო-
ბილი, არ მომეხსენებია მკითხველთა-
თვის თქვენის პასუხის გამო, რომე-
ლიც წაიკითხე ჩვენი პატივცემულის
გაზეთის „შრომის“ 23 №-ის დამატე-
ბაში. მე მოველოდი თქვენგან უფ-
რო გონიერს, უფრო გულრს-ხმიერს
წინააღმდეგობას პასუხს. მე მეგონა,
რომ თქვენ, როგორც მაღალის გა-
ნათლები: მეგონა კაცმა, რომელსაც
გიკავიათ საჩინო ადგილი საზოგადო-
ებაში და რომელსაც უნდა გესმოდესთ,
რომ კაცის პიროვნება ყოველთვის
და ყოველისფერში უნდა პატივიცე-
მებოდეს, რომ ეს პიროვნება შეუ-
ხებელია, სანამ იმის შესახებ საშაჯუ-
ლოს გინა საზოგადოებას თავის გა-
ნაჩენი არ წარმოუხტქვამს, მე მეგონა
მეტეტი, ვაშობ, რომ თქვენ იცოდით
ბეჭდვითის სიტყვის მნიშვნელობა;
მე მეგონა, თქვენ გესმოდათ, რომ
ს ქვეყნო ბრალ-დება საზოგადოების
წინაშე უკეთურს მოქმედებაში, მო-
ითხოვდა თქვენგან დატკიცებას ამ
ბრალდების გასატყურებლად. ამ დ.მ-
ტკიცებით თქვენ უნდა დაგემშვიდე-
ბინათ აღვლევებული, აღმუთებელი
თქვენის მოქმედებით საზოგადოება.
თქვენ უნდა გავკარწყლებინთ, შე-
გმსუბუქებინათ მინცი ის მწარე ტყ-
ველი გულისა, რომელიც დაჰბადა
თქვენმა მოქმედებამ არა ჩემში მარ-
ტო, არამედ ჩვენი საზოგადოების

ასა და ათასს მოქალაქეში. თქვენ
უნდა გაგეწინდით თქვენი თავი იმ
სამიწელის ბრალდები ვან, რომელ-
მაც ბევრი პატიოსანი პირი აძულა
ზიზლით შეიქციათ ზურგა თქვენთვის,
გათავებინათ თქვენთან ყოველი ან-
გარიში და სიმპატია ნუ თუ მართლა
ფიქრობთ თქვენ, რომ თქვენის პა-
სუხით, გაზეთს „შრომაში“ რომ არის,
თქვენ გიმართლეთ თავი, მოიწმინ-
დეთ შეი ლაქი, განთავისუფლდით
იმ დაგმობიდან, იმ წყევლათაგან, რომ-
მელთაც გიგზავნიან თქვენ რამოდე-
ნიმე ასი ქალი და კაცი და მათი
შვილები? ნუ თუ მათ, რომ თქვენ
მე დონკოხოტი მიწოდეთ, რომელსაც
არავითარი მნიშვნელობა არა აქვს
საზოგადოებისათვის, გინა ეგონსტი
და სხ. და სხ. თქვენ გაისწორეთ თქვე-
ნი თავი საზოგადოების თვალში და
დამტკიცეთ, რომ მე მატყუარა ვარ,
რტრიგანი და სხვა ამისთანა? არა, მე
შორსა ვარ, ჩემი ღირსება გამოვმა-
ლო საზოგადოების წინაშე, დეე პა-
ტიოსანმა კაცებმა, რომელთა რიცხვი
ცოტა არ არის ჩვენში, თვითონ დამა-
ფასონ და შემადარონ თქვენთან; მაგ-
რამ ამასთანავე თამამად გეტყვით,
რომ მრავალ პატიოსან პირთა წყევა,
მათი ზიზლით აღსავსე დამოკიდებუ-
ლება თქვენთან, და აგრეთვე მთე-
ლის ჩვენი ადგილობრივის პრესისა,
კიდევ დიდ ხანს, დიდხანს იქნება
თქვენზედ!...

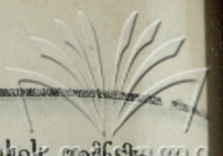
ამ ჩემს შენიშვნაში, მე არ შევე-
ხები თქვენს პიროვნებას. მე სიყმაწ-
ვილიდგანვე შთამინერგეს რწმუნება
პატივიცეცე კაცის პიროვნებას და
სამარტების არ უღალატებ ამ ჩემს
რწმუნებას. მე თქვენსავეთ არ დაეწე-
ვებ ღანძღვას, ვინაიდან მხოლოდ
ის იღანძღვება, ვისაც თავის გამართ-
ლება არაფრით არ შეუძლია, ვინც
აზრიანისა და საქმიანის პასუხის მა-
გიერად სცილობს პირი დაუცოს
მოწინააღმდეგეს ყვირილით და უშ-
ვერის გინებით, მე მყავხართ მხედვე-
ლობაში, როგორც საზოგადო მოღ-
ვაწე, გიცნობთ თქვენ მხოლოდ ამ
მხრით ბრალს გდებთ, გკიცხავთ თქვენ,
როგორც საზოგადო მოღვაწეს. ამი-
ტომ მე შეედივარ ამ ვიწრო ფარგალ-
ში და ერთს წამსაც არ გარდავილო-
დები მის საზღვარს, დეიწყებ საქ-
მიდან, სახელდობრ თქვენის პასუ-
ხის გარჩევიდან. მნ-ხოთ ყოველის-
ფერი, რაც გოქვამსთ, მართალია
თუ არა, მოყვანილი ფაქტები გამარ-
თლებენ თუ არა.

მისეილ გეგვიქ.
(გაგრძელება)
ქართული ისტორია
XI
საქართველს პოლიტიკური მდგომარე-
ობა იმ ხანში, როდესაც სომხეთი
დაინაწილეს ვასანკიანს და სხანსეთ-
მა. — საწმუნებრივი და ჯიტირს-
ტურული გაგზინი ქართველებისა სო-
მხეთთან. — წმინდა მესრობის ქართუ-
ლი ანბანი.
თუ მკითხველი ამ ხეში მოხსენე-

ბულს*) ცნობებს ქვემოთადაც მისი
უცხო-ტომთ ცნობებს მისი წმინდა
რებს, ის უიქველად დაწმუნდება,
რომ ორ-გვარივე ე. ცნობები საზო-
გადოდ ერთი მეორეს ეთანხმებიან ამ
ღროების საქართველოს დამოკიდებუ-
ლებაზე მიზანტიასთან და სპარსეთთან.
იმ-თში, რა საკვირველია, განსხვავე-
ბაც აღმოჩნდება, მაგრამ ამ ნაირი
განსხვავება აუცილებელია, რადგანაც
სხვა-და-სხვა ქვეყნების მწერლებმა
ერთა მეორეს ცნობებზე არაფერი
ციან და გარდა ამისა ჩვენს ქვეყნის
ისტორიულ მიმდინარეობას სხვა-და-
სხვა გვარ უმხერენ ანუ სხვა-და-სხვა
იმის გარემოებებს წარმოგიდგენენ.
ამასთანავე საქართველოს ისტორიის
ასპარეზზე ხან-და-ხან იმათ გამოჰყავთ
ზოგიერთი პირნი, რომელნიც არ
იხსენებიან ჩვენ მათიანში; მაგრამ ამ
უხსენობლობის გამო ის პირნი ჩვენ
სრულებით არ უნდა უარ-ვეყოთ. შე-
საძლებელია, რომ იმ დროს, როდე-
საც ჩვენი ქვეყანა რამდენსამე სამეფოდ
იყო დანაწილებული, უცხო-ტომთა-
გან ცნობილი იყვნენ სხვა-და-სხვა
სამეფოს ანუ სამთავრობის პირნი,
რომელთაც იმათთან კავშირი რომ
ჰქონიათ და რომელთაც მართლის
ცხოვრება არ შეეხები.

ამ აზრის გასაცხოველებლად ჩვე-
ნივე მათიანე ვაძლევს საფუძველს.
იმის ცნობით, საქართველო დაღლე-
ჯილია; დასავლეთისა და აღმოსავლეთის
საქართველოს ნაწილებს ერთმა-
ნეთში არავითარი კავშირი არა აქვთ;
მთელი დასავლეთი მხარე და სამხრეთ-
აღმოსავლეთი საზღვრები ექვემდებარე-
ბიან მიზანტიას; სამხრეთ-დასავლეთი
თი მხარე კი, მოსაზღვრე სომხეთისა,
დაჭერილია სპარსეთისაგან. დამოუკი-
დებელ პოლიტიკურ მდგომარეობას
წარმოგიდგენს მხოლოდ მართლი,
თუბცა ამ მხარეზედაც ხან-და-ხან
სპარსნი აგრცლებენ თავიანთ ბძინე-
ბლობას. თვითოეულს დანაწილებულს
ჩვენ მხარეთაგანს საკუთარი მეფე ანუ
მთავარი განაგებს. მირიანის შემდეგ
მართლში მეფობს ბაქარი; ძახეთში
რევი; რანში შეროზი. მერისში მართ-
ლის ცხოვრება საკუთარ მეფეს არ
იხსენიებს, მაგრამ იქაც, როგორც ეს
შემდეგ აღმოჩნდება, ცალკე მეფე
ზის. მარდა ამისა, ყველა ჩვენი სა-
მეფოები დაყოფილია საერისთავოე-
ბად, რომელნიც თითქმის პატარა-პა-
ტარა სამეფოებს შეადგენენ, სომხე-
თის სათავადოების მგავსად, რადგან-
ნაც ისტორიული კანონის წესით,
მცირესა და მისუსტებულს სამეფოში
ძალა და დამოუკიდებლობა ჭეოდა-
ლების ანუ მებატონეებისა ყოველ-
თვის აუცილებელია.

შთავრესი მიხეზი საქართველოს
დანაწილებისა იმ დროს და შემდეგ-
შიაც იყო იმისი გეოგრაფიული მდე-
ბარება. როგორც ყველამ ჩვენგან-
მა იცის, ეს ქვეყანა ბუნებასვე დაუბ-
*) სეს აქ თუქვას ვისესიებთ, მაგრამ
გაზეთში აღარ შემოგვჩვენეს. — სე თავ-
თავის ადგილში იქნება, როდესაც უჩრ-
თული ისტორია“ წიგნად დაიბეჭდება.



ლევია მალაღამო მართლის მთის ქედებით, ღრმად ჩაწოლილის ხეობა-ეით და შფოთიანისა და საშიშის მდინარებით. ამ გვარი მდებარება დედა-მინის ზურგისა დიდად ავენებს პოლიტიკურ კავშირს იმის მცხოვრებლებს. მარა ამისა თვით ბძინებლობა მიზანტისა და სპარსეთისა აღვიღ-ადვილ საქართველოს ნაწილებში ასუსტებდა ჩვენის ტომის ურთიერთ დამოკიდებულებას. ჩვენი სისუსტე იმათთვის სასარგებლო იყო. რამდენადაც ჩვენ უძლიერნი ვიქნებოდით, იმდენად იმათგან ჩვენი დამონაგება უფრო ადვილი იქნებოდა. მიზანტისა და სპარსეთის მეზობლობას საქართველოს საზღვრებში ისეთა მიმართულება ჰქონდა, რომ დღეს ანუ ხეალ ორივე ეს მეზობლები ერთი მეორეს უნდა შესჯახებოდნენ. ამ შესჯახების ასპარზო იყო საქართველოს შუა-გული მართალი. მართვლები ცხადად ჰხედდნენ, რომ ამ ორთა მტერთა შორის ბრძოლა იყო ურთიერთი ბრძოლა ორის სარწმუნოებისა, ძირსტეს აღსარებისა და ცეცხლის-თაყვანისცემისა და თუ პირველს სძლედა მეორე, მაშინ თვით მართვლების სარწმუნოებასაც დიდი განსაცდელი მიადგებოდა. ამის გამო ისინი ჰკერძოდნენ ბერძენებსა. რომ მომეტებულნი ძალია მისცემოდა ბერძენის კავშირს ქართველებთან, მიზანტის იმპერატორები ჩვენის მეფეებისაგან მძევლებს გამოითხოვდნენ. „ქამთა მცირისა თეოდოსი ბერძენთა მეფისათა, ვკითხულობთ მარაზ-ბაკურის შეილის მურვანოსის, ანუ წმ. პეტრეს ცხოვრებაში, იქნა მტერობა ბერძენთა შორის და სპარსთა, და მეფემან თეოდოსი, მოშიშმან ნუ უკვე შეერთდნენ მართვლები სპარსთა და იძლიენენ ბერძენნი, მოსთხოვა სიყვარული მართვლებთა მეფესა და უმეტესისა სიმტიციისათვის მძევალნიცა სთხოვნა. ხოლო რათა არა განიწილნეს მართვლები ბერძენთაგან, ყოველი სათხოველი ბერძენთა მეფისა აღუსრულა მეფემან ქართველთაგან და წარუვლინა ძე თვისი მურვანოს ათორმეტის წლისა მძევლად ქალაქად ძოსტანტინებოლად სხვათათანა სეფე-წულთა“.

დამ. ბაქრაძე.
(გაგრძელება)

თხილისის სამკურნალო
ავათმეფეები მიიღებენ დილის რვა საათიდან თორმეტ საათამდის.
მარშაბათს გარდაკვირნი და ლისიტევი—შინაგან ავათმეფეობისა; კელდიში სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფეობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმეფეობისა; ბასავეი მარღვეების სისუსტის და შინაგან ავათმეფეობისა.
სამშაბათს მინკევინი—სირურგიული ავათმეფეობისა; ლისიტევი—შინაგან ავათმეფეობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათ-

მეფეობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმეფეობისა; ბასავეი და დანიელ-ბუტოვი—მარღვეების სისუსტის და შინაგან ავათმეფეობისა.

ოთხშაბათს ლისიტევი და მირამანოვი შინაგან ავათმეფეობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფეობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის ქალების და ყმაწვილების ავათმეფეობისა; ბასავეი—მარღვეების სისუსტის ავათმეფეობისა.

ხუთშაბათს ლისიტევი—შინაგან ავათმეფეობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფეობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმეფეობისა; ბასავეი—მარღვეების ავათმეფეობისა.

შაბათს მინკევინი—სირურგიული ავათმეფეობისა; ლისიტევი, მირამანოვი და დანიელ-ბუტოვი—შინაგან ავათმეფეობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფეობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმეფეობისა; ბასავეი—მარღვეების სისუსტის ავათმეფეობისა.

შაბათს ლისიტევი—შინაგან ავათმეფეობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფეობისა; ბასუტოვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმეფეობისა; ბასავეი—მარღვეების ავათმეფეობისა.

განცხადებანი

სოფელ მარტყოფში მიეცა საზაფხულო სახლები სამი ოთახით თავის კუხნით ან ორი ოთახი აგრეთვე კუხნით ეზოთი პირველს ენკენის თევზი. შასის მორიგება შეიძლება მღვდელ პეტრე მბიტოვთან.
(3-2)

ტფილისის ქალაქის გამგეობისაგან

ტფილისის მაღალის გამგეობა ამით აცხადებს საყოველთაოდ, რომ ვისაც ჰსურს იკისროს ქვეითკირისა და მიწის მუშაობა ახლად გასაკეთებელის ვერის ხიდისა; შეუძლიან შეიტანოს განცხადება მაღალის გამგეობაში (უბრაფაში) ამა 1882 წლის 1 აგვისტომდინ.

პროექტი და დაწვრილებითი პირობები ამ მუშაობისა მსურველს შეუძლიან ნახოს უბრაფის კანცელარიაში მუდამ დღე დილის 9 საათიდან ნაშუადღეის 1 საათამდინ.
(3-2)

გ. ნიკოლოზის-ძე იოსელიანი იღებს თვისს ჰანსიონში ყმაწვილებს პირობით მოსამზადებლად სხვა-და-სხვა სასწავლებლებში. ადრესი: მისაილოვის ქუჩა № 81.
(5-3)

ინვლისის მაღალისაში ახლად მიღებული დიდ ძალი ჩი პირველი მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე სხვაგან. იქვე იქილვა: შარკისა 40 კაბ. დაწვებული; სტაქნები, ბაკლები 10 კაბ—დამ; პაღოსები 5 კ.—დამ, ურაბა და ალბომები ნახევარ ფასად და სხვ.
(100-95)

მართვლი სტუდენტი
ამაგს გაკვეთილს.
ადრესი — შავერდოვის აგენსტოვი.

ვიღებ მოსაქსოვად სასლის ფანჯრებისთვის ძალაზებისთვის და ბალკონებისთვის

უტორებს—ფარებს
ზედ წარწერით და მხატვრობით—ისე, როგორც პატრონი (საკაშხიკი) ისურვებს. აგრეთვე ვიღებ გასაკეთებლად ოთახებისთვის
უირმებს
მსურველთ შეუძლიანთ მომხართონ ფრანგების ქუჩაზე, ვინა რაელების სალოცავის მახლობლად სასლი № 22.
(5-2)

გიგლიოზრაფიული განცხადება.

ბუნების ძარი, ანუ ყრმათათვის საკითხავი წიგნი უმცროსს კლასში სახმარებელი, შედგენილია ი. გოგუბაშვილისაგან, დაიბეჭდა მეოთხე შეცვლილი გამოცემა და ისეილება გრიჭოვას წიგნის მაღალისაში, კუკის სიღის ურთან. ფასი თხუთმეტი შაური. სასწავლებლებს და კერძო პირებს, რომელნიც იყიდის ნაღდს ფულსად ერთად თხუთმეტს ეგზემპლარისა, ანუ მომეტებულს, დაეთობა ეგზემპლარი თითხმეტ შაურად; ვინც ოც-და-ათს ეგზემპლარს იყიდის, წიგნი მიეცემა წამეტ შაურად. ედისათვის უნდა დაემატოს სამი შაური.

პარტა სამართვლონი, მეორე შეცვებული გამოცემა; ისეილება იმავე მაღალისაში. ფასი სამი აბაზი; ვინც ათს ეგზემპლარს იყიდის, ვარტა მიეცემა თერთმეტ შაურად, ოცი ეგზემპლარის მიეღველს—ათს შაურად.

ფ ა ბ რ ი კ ა

ქამთა ბუხთა ვარშავაში
Братья Бухъ въ Варшавѣ

ფურცლებისა, მავთულებისა და სხვა-და-სხვა ხელოვნებისა.

ახალი მარცხლისა (მელქიორისა, ალფენიდისა) მიეაქცევ თქვენს ყურადღებას ფურცლებზე, მავთულებზე და სუფრის მოწყობილობაზე (პრობორზე): კოვებზე, ჩანგლებზე, დანებზე, სუფრის და ჩანის დესერტის ზონჩებზე (ბლუდებზე), სამოვრებზე, პაღოსებზე, ჩანიკებზე, ყვადნებზე, სტაქნის დასადგმელებზე, სულაკებზე, კალათებზე და სხვა შინაშის და სამაღალისი საგნებზე: კანკელებზე ბარძიმ-ფეშუმზე, საცეცხლოურზე, შანდლებზე, და სხვათა საეკლესიო ნივთებზედ.

მარა ამებისა არის კიდევ სხვა სახლის მშენიერი მოწყობილობის ლიუსტრები, ხილის და შამფანსკისათვის ვაზები, ეტაჟერები, სარკები, სურები, ბაკლები, სანიტრები და სხვ.

მს ფირმა არსებობს 1809 წლიდან და ვანთქულია თავის მკიდრო და რიგიანის ხელოვნებით. მსურველთ შეუძლიანთ მიმართონ შემდეგ განყოფილებებში:

- 1) ჰეტარბურღში, ნევის ქუჩაზედ № 26 შაზანის სოპოროს პირდაპირ,
 - 2) მასკოვში, ნიკოლსკის ქუჩაზე, შერემეტევიის სახლებში,
 - 3) მოსკოვის გამოფანაზე მე-VI განყოფილებაში,
 - 4) ნაუნის ნოვგოროდის ოქრომჭედლების რიგში, № 30.
- პრის-კურანტი და ფურცლების ნიმუშები მუქათ მსურველთ გაგზავნებათ.
შაბრიკა ეძებს აგენტებს რეკომენდაციით.
(12-10)